

vilget til at være der, og det var lovet, at den skulde arbejde der paa at holde Udløbet aabent. Der blev endog-saa, den Gang vi behandlede Sagen, brugt et Udtryk som dette, at saa vidt det staaer i menneskelig Magt, skal dette Udløb vedblivende holdes aabent; men nu gennemgrave vi det andet ogsaa. Saaledes blev der sagt den Gang. Der er hverken i Finansudvalget eller noget andet Sted truffet Aftale — det ses tydeligt af Ministerens Svar — om, at Sandpumperen „Nymindegab“ skulde flyttes. Den skulde efter Bevillingen blive der for at gøre det nævnte Arbejde. Hvad har der da foreligget for, at man skulde flytte den derfra? Det eneste, der har foreligget for Udvalget, er nogle Skrivelser, blandt andet en fra Borgmesteren i Ringkøbing, der søger at godtgøre, at det var meget bedre, naar Sandpumperen laa ved Ringkøbing. Ja, saadanne Skrivelser foreligger der, men jeg tror nok, at ærede Medlemmer, som ere vante til at vurdere den Slags Ting, ikke ville tage synderligt Hensyn til sligt. Det er, som sagt, hvad der foreligger, og det ligger endnu den Dag i Dag oppe i Udvalgets Skuffe. Det kan gerne være, at Ringkøbings Borgmester gerne vilde have Skibet og Mandskabet derop, og saa har man i Ministeriet føjet ham. Men det er mod Tro og Love, det vil jeg tillade mig at sige een Gang for alle, og saa skal jeg ikke tale mere om den Ting. — Et andet af Spørgsmaalene gaar ud paa, om der er kommet Klager fra Landboerne over Oversvømmelse i de Aar, da Sandpumperen „Nymindegab“ laa, hvor den ifølge Bevillingen skulde ligge. Der svares fra Ministeriet, at der ses ikke at være kommet nogen Klage i den Tid. Dette har altsaa heller ikke kunnet afskrække mig.

Nu kommer jeg til Spørgsmaalet: Hvad er der vundet ved Gennemskæringen? Er der vundet noget for Landbrugets Vedkommende, og er der vundet noget for Fiskeriets Vedkommende? Her beraaber den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sig saa stærkt paa, at det i den langt, langt overvejende Del af de indkomne Andragender ønskes, at man befæster Hvide Sande-Gennemskæringen. Det forholder sig nu saaledes med disse Andragender, at det slet ikke er den langt, langt overvejende Del, der ønsker dette. Forholdet er næsten lige, dersom det ærede Medlem vil staa ved sit Ord, at det er Landbruget, man skal tage særligt Hensyn til, og ikke Ringkøbing By. Til Fordel for det

Projekt, som det ærede Medlem holder mest af at fremhæve, er der indkommet Andragender, underskrevne i alt af 1,419 Personer, deraf falde de 394 paa Ringkøbing By, og tilbage bliver saaledes 1,025. Men mod Hvide Sande-Gennemskæringen er der indkommet Andragender, underskrevne af 890 Personer. Differencen bliver altsaa 135. (Ordføreren [P. Th. Nielsen]: Hvor mange er der for Nymindegab?). Der er dem, jeg nu nævner. (Ordføreren [P. Th. Nielsen]: Det have Andragerne ikke sagt!). Det ærede Medlem skal nok faa at se, at jeg har Ret. Hvad Spørgsmaalet om, hvad der er opnaaet, angaar, da er der naaet dette, at Engene ere blevne forringede dernede. Det behøver den ærede Ordfører og jeg vel ikke at strides om; ellers kan det ærede Medlem jo se i Anmærkningerne til Finansloven for i Aar — de Tal have været fremme gentagne Gange —, og det ærede Medlem sætter jo særlig Pris paa, hvad der staaer i Forbindelse med Finansloven, det ved jeg. — Rørskæret er omtrent ved at gaa ud; det er det andet Resultat.

Saa komme vi til Fiskeriet, der skal være blevet saa meget bedre. Den ærede Ordfører henviser til Bilag 6 i Betænkningen, som er en Oversigt over Fiskeriet i Ringkøbing Fjord i en Række Aar. Denne Oversigt er udarbejdet af Fiskeriinspektør Mortensen. Det, det gælder om at bevise, er jo, om Udbyttet er blevet bedre, siden Hvide Sande-Gennemskæringen kom til Stede. Ja, der har været en Opgang i 1910, hvor der har været fisket for 289,675 Kr. Nu have vi ogsaa faaet Tallet for 1911 paa Grund af de foreliggende Omstændigheder, ellers faa vi jo Fiskeriberetningen noget senere. Er der saa fremdeles Opgang? Nej, der er tværtimod Nedgang, idet der nu kun er fisket for 238,175 Kr. Der er altsaa en Nedgang paa 51,500 Kr. fra 1910 til 1911 ifølge Fiskeriinspektørens Tavler. Ganske vist staaer der i Bilaget, at der 1910 efter Fiskeriinspektørens Mening er en Regnefejl paa mellem 30,000 og 50,000 Kr.; han kan ikke sige det bestemt, men da der nu staaer 30—50,000 Kr., kunde vi saa ikke enes om at sige 40,000 Kr., det synes jeg kunde være et passende Tal at drage fra de 50,000, saa bliver der dog 11,500 Kroners Nedgang ifølge de Tal, som ere afleverede fra Fiskeriinspektør Mortensen, — som for Resten ogsaa er Medlem af Kommissionen — og som ere aftrykte her i Betænkningen.

Det, som det ærede Medlem stærkt